

เพลงรัก...สมัยคุณแม่อังสาวดูนะคะ..

นำเสนอเมื่อ : 11 ก.พ. 2552

เพลงรัก...สมัยคุณแม่อังสาวดูนะคะ..รอแป๊บนึงนะคะ...แฮ่...แฮ่...แฮ่ก..โอ๊ย เหนื่อย รอถามคุณโน้นที่...คุณนี่ที่...เอาเพลงไหนดี...ลองทบทวนร้องดูนะคะเดี๋ยวจะหาเพลงรักลูกทุ่งมาฝากเอาใจคอกูทุกด้วยนะคะ...ติดตามต่อไปคะ

บุพเพสันนิวาส

สุนทรภรณ์ ประพันธ์ สุนทรจามร

เมื่อคิดให้ดีโลกนี้ประหลาด

บุพเพ สันนิวาส ที่ประสาทความรักภริมย์

คู่ ใคร คู่ เขา รักยังคอย เผาชม

คอยภริมย์ เรื่อย มา

ขอบนำขวางหน้า ขอบพัวขวางกัน

บุพเพยังสรรคประสบ ให้ได้สบ พบรักกันได้

หาง กัน แคน ไหน เขาสูงบึง กันไว

รักยังได้ บู ชา

ความ รัก ศักดิ์ ศรี รักไม่มี พรหมแดน

รักไม่มี ศาสนา

แมน ใคร บุญ ญา ได้ ครอง กันนา

พรหม ลิขิต พาชั้นใจ

รักเหมือนโคฉีก ที่คึกพิโรธ

ความรักเสนนนไหโทษ

จะไปโกรธ โทษรักไม่ได้

ไม่ ไซ้ บุญ เพ สันนิวาส แน่ไซ้

รักจึงได้ แรม รา

ความ รัก ศักดิ์ ศรี รักไม่มี พรหมแดน

รักไม่มี ศาสนา

แมน ใคร บุญ ญา ได้ ครอง กัน มา

พรหม ลิขิต พาชั้นใจ

รักเหมือนโคฉีก ที่คึกพิโรธ

ความรักเสนนนไหโทษ

จะไปโกรธ โทษรักไม่ได้

ไม่ ไซ้ บุญ เพ สันนิวาส แน่ไซ้

รักจึงได้ แรม รา...

ย้ายนักหรือ กับกาไรให้ฉันลืมเธอ
มันง่ายเสมอ สำหรับคนใจหิน
คามันตาง หางกันราวฟ้าดิน
รักเกิดจากปลายลิ้น กับรัก ที่มาจากใจ
ไซ้ซึ้นะ ก็เราไซ้เนื้อคู่กัน
จึงต้องมีอัน ทั่วให้ผืนแปรไป
แล้วจะตอง สร้างตัวให้เสียเหงื่อไคล
เมื่อรู้เธอเนื้อคู่ใคร
จะเปลี่ยนใจเล็กไปไหน
ยัง ยังฉันยังไม่ตาย
ยังหายใจสบาย และยิ้มได้เต็มหน้า
คงไขลาน หัวใจอยู่ทุกเวลา
ไม่อยู่เป็นตุกตา ให้สมนำหน้าอีกนาน
เถอะปลอยฉัน เก็บความสงสารคืนไป
แต่ถ้าจะให้ เก็บไวก่อนความสงสาร
ไว้วันหนึ่ง โชคดีเธอได้แต่งงาน
ช่วยสอนเตือนบุตรหลาน
อย่าทรมาน ผลาญหัวใจคน

ยัง ยังฉันยังไม่ตาย
ยังหายใจสบาย และยิ้มได้เต็มหน้า
คงไขลาน หัวใจอยู่ทุกเวลา
ไม่อยู่เป็นตุกตา ให้สมนำหน้าอีกนาน
เถอะปลอยฉัน เก็บความสงสารคืนไป
แต่ถ้าจะให้ เก็บไวก่อนความสงสาร
ไว้วันหนึ่ง โชคดีเธอได้แต่งงาน
ช่วยสอนเตือนบุตรหลาน
อย่าทรมาน ผลาญหัวใจคน...

เด็ดดอกรัก

ธานีินทร์ นันทนาคร

อย่าโศกไปเลย

อย่าเศร้าไปเลยเมื่อเคยรักกัน
ความรักต้องแปรเปลี่ยนผัน
เหมือนความฝันที่แปรเปลี่ยนไป
รวมคู่ครองกัน
ไม่เห็นนานวันต้องพลันเข้าใจ
ถึงรักมากแต่แคไหน
อย่าฝันใฝ่ยังยืนจริง
เกิดจากกรรมเวร
สุดแต่กฎเกณฑ์ลิขิตชะตา
เป็นคู่สุขสมสร้างมว
สูงสุดฟ้าต่ำจนหญ้าบัง
เมื่อรักมันจริง
ผ่านสิ่งลวงใจหากใครคิดซัง
รักแท้จะจูงมวงหวัง
ถึงจนก็ยิ่งหวังความรื่นรมย์
เด็ดดอกรัก รวมตนคนละกิ่ง
ไม่รักจริงจึงจิตจางเมินูหมางคู่ชม
แรกรักกันมิเคยไหวหวุ่นพลันคำติชม
เบือรักเหลือชม อางดินฟ้าทางไกล
ตัดขาดไม่ตรี
สุดสิ้นกันที่เกิดความระทม
เมื่อคิดมีคู่สุขสม
ขอเด็ดดมดอกรักรวมใจ
จับกิ่งเดียวกัน
เก็บดอกเดียวกันมั่นในฤทัย
ถึงทุกขสุขแท้แคไหน
ขอฝากใจแก่คนรักจริง

เด็ดดอกรัก รวมตนคนละกิ่ง
ไม่รักจริงจึงจิตจางเมินูหมางคู่ชม
แรกรักกันมิเคยไหวหวุ่นพลันคำติชม
เบือรักเหลือชม อางดินฟ้าทางไกล
ตัดขาดไม่ตรี
สุดสิ้นกันที่เกิดความระทม
เมื่อคิดมีคู่สุขสม
ขอเด็ดดมดอกรักรวมใจ
จับกิ่งเดียวกัน
เก็บดอกเดียวกันมั่นในฤทัย
ถึงทุกขสุขแท้แคไหน
ขอฝากใจแก่คนรักจริง...

ปรารถนา

ทูล ทองใจ

หากมันเลือกเกิดเองได้

คนทุกคนเลือกเกิดอย่างไร
ตามใจเขา ปรารถนา
แต่ตัวฉัน นนขอตั้ง สัจจะวาจา
ถึงชาตินี้ ชาติหน้า ปรารถนาเกิดมาใกล้คุณ
หากرونผิวกาย ใจระทม
ตัวฉันยอมเลือกเกิดเป็นลม
เฝ้าลูบชมเนื้ออ่อน ละมุน
หากหนานัก ขอเอารัก วางไว้เป็นทุน
ขอเกิดมา เป็นผาอัน
เกิดเป็นหมอนหนุน สำหรับนาง
อยากเกิดมาเป็น สีแดง
แถมแดงสองริมฝีปากคุณ
อยากเกิดเป็นแป้งหอมกรุ่น
ลูบไลเนื้ออุ่น สองปราง
อยากเกิดเป็นสร้อยห้อยคอไว้
อยากเป็นดอกไม้ที่ทัดหู
อยากอยู่รวมหอ ไม่วาง
จะขอเป็นแหวนสวมก้อย
เป็นกำไลสวมใส่มือ নয়
เกิดเป็นรอยรับบาทของนาง
อยากแนบเนื้อ ขอเป็นเสื้อสวมใส่สรรพางค์
ขอเกิดเป็นหมอนขาง
เพื่อนางนวลนง ใดกอดนอน...

ว.ค รอรัก

ไก่ พรรณนิภา

อีกหน่อย เธอก็จะลืมฉัน
วันนั้น ฉันพุดกับเธอไว้
เธอเถียง, ว่าเป็นไปไม่ได้
และจะไม่
ลืมฉันเมื่อเรียน วน
ก่อนจาก เธอรับปากแน่นัก
ความรัก ฉันจึงไม่ยอม
ฉันนี้ ไม่มีเงินเรียนต่อ
ฉันจึงรอ เธอจบ มศมา
ฉันเป็นเพียงครูบ้านนอก
มือเปื้อนชอล์ค
เป็นครูไร้ปริญญา
สอนเด็กตามตอยตามป่า
ฉันอุตสาหะ รอเธอเป็นคุณีวี
แต่ข่าว เธอก็กรอกในหู
ฉันรู้ เธอได้กับเศรษฐี
ฉันช้า น้ำตารินไหลปรี่
ฟ้าเปลี่ยนสี
มือที่จับชอล์คเย็นชา

ฉันเป็นเพียงครูบ้านนอก
มือเปื้อนชอล์ค
เป็นครูไร้ปริญญา
สอนเด็กตามตอยตามป่า
ฉันอุตสาหะ รอเธอเป็นคุณีวี
แต่ข่าว เธอก็กรอกในหู
ฉันรู้ เธอได้กับเศรษฐี
ฉันช้า น้ำตารินไหลปรี่
ฟ้าเปลี่ยนสี
มือที่จับชอล์คเย็นชา...

ส่วนเกิน

ดาวใจ ไพจิตร

มองดาวเดือนที่ลอยล้นเคลื่อน นภา
ลมโบกพริ้วไปรยมา ใจผวาลอยเลื่อน
ระทม ระทวย ระทึกฤทัย ไรเพื่อน
ใจนี้กอยากเป็นเดือน
มีดาวลอมเคลื่อน รอบกาย
มองดู ตัวเราแสนจะวางเปล่าเดียวดาย
นาอายุ ขวย เขิน
ปานนี้เขานอน ซิดเนื่อนวล ชวนเซิญ
แต่เรา สวนเกิน เขาคงเมิน ใคคอย

มนต์อันใดมัดใจเราให้ ใฝ่หา
ใจก็รู้ดีว่า นี่แหละหนาปมดอย,
คนมีภรรยาเขาหรือจะมา ใตบอย
เราก็เฝ้าแต่คอย ดวงใจละหอยคอยหา
อา ดูร เดียวดาย เขาคงจะหน่ายไม่มา
หรือว่า ทำเมิน
เมื่อยาม นิทราหอมภรรยา คุณเพลิน
ปลอยให้ สวนเกิน หอมหมอนเพลิน แทนคุณ

มนต์อันใดมัดใจเราให้ ใฝ่หา
ใจก็รู้ดีว่า นี่แหละหนาปมดอย,
คนมีภรรยาเขาหรือจะมา ใตบอย
เราก็เฝ้าแต่คอย ดวงใจละหอยคอยหา
อาดูร เดียวดาย เขาคงจะหน่ายไม่มา
หรือว่า ทำเมิน
เมื่อยาม นิทราหอมภรรยา คุณเพลิน
ปลอยให้ สวนเกิน หอมหมอนเพลิน แทนคุณ...

ปรีศนีย์หัวใจ

ดาวใจ ไพจิตร

บนความโศกศัลย์ของใจดวงหนึ่ง
เป็นความสุขซึ่งใจอีกดวง
บนความซอกซำฉันน้ำตารวง
เป็นความชื่นทรวงสมปองของเธอ
ยุติ ธรรม แลว ละ หรือ,
คนหัวใจซื่อ ต้องน้ำตาเออ,
คนลวงเซนเธอสุ้าราญเริงรา
ดินและฟ้า ยัง คุ่ม ครอง
เป็นความผิดใหม่ที่ใจคิดซื่อ
เป็นความผิดหรือที่คอยสนอง
เป็นความผิดใหม่ที่ใจทุกห้อง
มอบเป็นเครื่องล่องรักเลนของเธอ
ตอบให้ฉัน รู้ได้ไหม ,
วารีที่ไหลเธอนั้นฉันเชื่อ
ตอบฉันซิเธอขอฟังสักคำ
จะได้จำไว สอน ใจ

บนความโศกศัลย์ของใจดวงหนึ่ง
เป็นความสุขซึ่งใจอีกดวง
บนความซอกซำฉันน้ำตารวง
เป็นความชื่นทรวงสมปองของเธอ
ยุติ ธรรม แลว ละ หรือ,
คนหัวใจซื่อ ต้องน้ำตาเออ,
คนลวงเซนเธอสุ้าราญเริงรา
ดินและฟ้า ยัง คุ่ม ครอง...

หนึ่งหญิงสองชาย

ดาวใจ ไพจิตร

หนึ่งหญิงสองชาย

ไม่ หมายถึงไม่คิดจะเป็นไปได้
คงเคราะห์แหละกรรม หนักรักเป็นไป
เจอผู้ชายคนใหม่ ทั้งที่เก่า ก็ยังรัก
จะทำฉันใด
ยากไซ้รปัญหาหัวใจ แสนหนัก
คนนั้นก็ดี คนนี้ก็รัก ยากเหลือที่จะหัก
คนไหนจากใจของเรา
หาก แม่น ตัดใจเลือก ใครคนหนึ่ง
ทิ้ง คนหนึ่ง ก็คง ต้องเสรา
เคราะห์ กรรม ทำบาป กับเขา
อกหัก เพราะมือเรา ขยี้ แผลก รามู
หนึ่งหญิงสองชาย
อาจ คล้ายวันทองลงใจ สา มาน
สวรรค์ทาศูไร ใครหรือบันดาล
ใจแท้ ไม่ต้องการ
สองชายสืหมาย หญิงเดียว

หาก แม่น ตัดใจเลือก ใครคนหนึ่ง
ทิ้ง คนหนึ่ง ก็คง ต้องเสรา
เคราะห์ กรรม ทำบาป กับเขา
อกหัก เพราะมือเรา ขยี้ แผลกรามู
หนึ่งหญิงสองชาย
อาจ คล้ายวันทองลงใจ สา มาน
สวรรค์ทาศูไร ใครหรือบันดาล
ใจแท้ ไม่ต้องการ
สองชายสืหมาย หญิงเดียว...

นางฟ้าที่ถูกลืม

ดาวใจ ไพจิตร

เธอจำได้ไหม
คนที่ไวผมยาวเคลือบ
ไวผมทรงฟาราห์เธอซุ่มว่าทันสมัย
เคยเรียกฉันว่าพรวุฒพอรเซทเมืองไทย
เสกสรรถอยคำไว้ให้ ยังจำได้ไหมคุณดี
เธอเคยเปรียบฉันงามเหมือนจันทร์
ข้างสรวมาอาจ?
เมื่อสมใจทุกอย่างก็เลยเปลี่ยนทางหน้าหนี
เธอลืมนฉันได้ลืมนสิ้นเยื่อใยไมตรี
เมื่อเห็นทีวีทุกที นางฟาซาลิปวดใจ
เปิดทีวีครั้งใดหัวใจยิ่งแป้ว
โธเอ๋ยเขาลืมเรวแล้ว
เหมือนแก้วที่ไรแววใส
เมื่อเธอดูหนัง ทีวีเรื่องนี้วันใด
อยากกรเธอคิดหรือไม เคยทำใครให้ซำอุรา
เธอไปจากฉัน เธอทิ้งฉันไปฝันรักใหม่
ทิ้งฉันนอนรองไห เศราใจปวดใจหนักหนา
เมื่อยามฉันสองกระจกเพื่อดูหน้าตา
ได้เห็นทรงผมทุกครา ยิ่งซำอุราทุกที

เปิดทีวีครั้งใดหัวใจยิ่งแป้ว
โธเอ๋ยเขาลืมเรวแล้ว
เหมือนแก้วที่ไรแววใส
เมื่อเธอดูหนัง ทีวีเรื่องนี้วันใด
อยากกรเธอคิดหรือไม เคยทำใครให้ซำอุรา
เธอไปจากฉัน เธอทิ้งฉันไปฝันรักใหม่
ทิ้งฉันนอนรองไห เศราใจปวดใจหนักหนา
เมื่อยามฉันสองกระจกเพื่อดูหน้าตา
ได้เห็นทรงผมทุกครา ยิ่งซำอุราทุกที...

อุทยานดอกไม้

เพลงเก่า

ชมผกาจำปาจำปี

กุหลาบราตรี
พะยอมอิงกาทังกรรณิการ
ลำควนนมแมว
ซอนกลินยี่โถงชูโคมณฑา
สายหยุดเฟื่องฟ้า
ช-บาและสรอยทอง
บานบุรียี่สุนขจร
ประดู่พุดซอน
พลับพลึงหงอนไก่พิกุลควรปอง
งามทานตะวัน
รักเรกาหลงประยงค์พวงทอง
บานชื่นสุขสอง
พุด-ธชาติสะอาดแซม
พิศ พวง ชมพู
กระดังงาเลื้อยเคียงคู่
ดุษตสวยแฉลม
รสสุคนธ์ บุญนาค นางแย้ม
สารภีที่ถูกใจ
งามอุบลปนจันทร์กะพ้อ
ผีเสื้อแตกกอ
พยอมเล็บมือนางพุดตาลกล้วยไม้
ดาวเรืองอัญชัญ
ยี่หุบมะลิวัลย์แลวิไล
ชูช่อไสว
เราใจในอุทยาน

พิศ พวง ชมพู
กระดังงาเลื้อยเคียงคู่
ดุษตสวยแฉลม
รสสุคนธ์ บุญนาค นางแย้ม
สารภีที่ถูกใจ
งามอุบลปนจันทร์กะพ้อ
ผีเสื้อแตกกอ
พยอมเล็บมือนางพุดตาลกล้วยไม้
ดาวเรืองอัญชัญ
ยี่หุบมะลิวัลย์แลวิไล
ชูช่อไสว
เราใจในอุทยาน...

ขอรักคืน

สุนทรภรณ์ รวงทอง ทองลั่นทม

สุดสวาท ขาดลม ลอย

โอ รัก ยังคงคอย คอยด้วยใจ ร้อน เรา
ดวง ใจ ดั่งมีไฟ แผลด เผา
เขาพราก รักเรา ต้องอับเฉา ราว ทรวง
ยาก นึก เหลือที่จะหัก ใจ ความ รัก นี้ไหน
เกิดกับใคร ก็ หวง
จน ตาย ก็ยังรักแนบ ทรวง
ใจ รัก ใจ หวง หวงอาลัยให้รักคืน
หวงสวาท ขาด จาก ใจ
ถูก เขา เอาคืนไป หมองหม่นใจ ไร้ ชื่น
ทำ ไมให้มาแล้ว เรียก คืน
มียัง มียืน ต้องกล่ากลืน ผืน ธรรม
พรากรักควักใจไปจากทรวง
พรากรักที่หวงเจ็บในทรวงชื่นชม
ทรมาน ด้วยคิดถึงคุณ
บุญนอยไม่สม ต้องตรอมตรมในหัวใจ
หวงสวาท ขาด คลาย คลอน
ปวด ราว ใจรอนรอน ฉันตองนอน ร้อง ให้
เธอ เป็นสุดที่รัก จาก ใจ
แมฝิตพลังไปไหวภัยเสมอมา
โอ รักใครทำให้ พรากกัน
จงรูว่าฉัน เฝ้าเฝ้าคอยครวญหา
ใจ เดียว ชื่อตรงและบูชา
ยังรักหนักหนา กรุณาขอรักคืน...

นอยไปอีกหรือ

ศรัณย่า ส่งเสริมสวัสดิ์

นอยไป อีกหรือ ที่ให้

หัวใจ ให้เธอ ทั้งดวง
ทุมเท ความหวง และหวง เรื่อย มา
นอยไป อีกหรือ ที่ให้
หัวใจ เธอจึง เย็นชา
ไม่มี ความหมาย คืนมา ให้ เลย
บอก บอกกันซ้กคำ อยาก ให้ทำเท่าไร
ถ้าหาก, วามันยังนอย เกินไป
เทาไหร่ จะพอให้เธอ
ฉันมี แคนี่ ที่ใหญ่ ฉันมี เพียง ใจ จุริงจิง
ให้เธอ หมดแล้ว ทุกอย่าง ยังไม่พอ
บอก บอกกันซ้กคำ อยาก ให้ทำเท่าไร
ถ้าหาก, วามันยังนอย เกินไป
เทาไหร่ จะพอให้เธอ
หมดแรงฝัน หมดแรงหวัง
สุดกำลัง แล้ว ใจ
ก็ความซู้ ที่รินไหล กลายเป็นหยด น้ำ ตา
ฉันมี แคนี่ ที่ใหญ่ ฉันมี เพียงใจ จุริงจิง
ให้เธอ หมดแล้ว ทุกอย่าง ยังไม่พอ
บอก บอกกันซ้กคำ อยาก ให้ทำเท่าไร
ถ้าหาก, วามันยังนอย เกินไป
เทาไหร่ อีกซ้กเทาไหร่ ถึง จะพอ...

